

دعا هنگام آغاز ماه رمضان؛

وَ كَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِذَا دَخَلَ شَهْرُ رَمَضَانَ:

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِحَمِيدِهِ، وَ جَعَلَنَا مِنْ أَهْلِهِ لِنَكُونَ لِإِحْسَانِهِ مِنَ الشَّاكِرِينَ، وَ لِيَجْزِيَنَا عَلَى ذَلِكَ جَزَاءَ الْمُحْسِنِينَ
وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي حَبَّأَنَا بِدِينِهِ، وَ اخْتَصَّنَا بِمِلَّتِهِ، وَ سَبَّلَنَا فِي سُبُلِ إِحْسَانِهِ لِنَسْلُكَهَا بِمَنِّهِ إِلَى رِضْوَانِهِ، حَمْدًا يَتَقَبَّلُهُ مِنَّا، وَ يَرْضَى بِهِ عَنَّا
وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَ مِنْ تِلْكَ السُّبُلِ شَهْرَهُ شَهْرَ رَمَضَانَ، شَهْرَ الصِّيَامِ، وَ شَهْرَ الْإِسْلَامِ، وَ شَهْرَ الطَّهْوَرِ، وَ شَهْرَ التَّمَجِّصِ، وَ شَهْرَ
الْقِيَامِ «الَّذِي أَنْزَلَ فِيهِ الْقُرْآنَ، هُدًى لِلنَّاسِ، وَ بَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَ الْفُرْقَانِ»،
فَأَبَانَ فَضِيلَتَهُ عَلَى سَائِرِ الشُّهُورِ بِمَا جَعَلَ لَهُ مِنَ الْحُرُمَاتِ الْمُؤَفَّرَةِ، وَ الْفَضَائِلِ الْمَشْهُورَةِ، فَحَرَّمَ فِيهِ مَا أَحَلَّ فِي غَيْرِهِ إِعْظَامًا، وَ حَجَرَ
فِيهِ الْمَطَاعِمَ وَ الْمَشَارِبَ إِكْرَامًا، وَ جَعَلَ لَهُ وَقْتًا بَيِّنًا لَا يَحِيزُ -جَلَّ وَ عَزَّ- أَنْ يَقْدَّمَ قَبْلَهُ، وَ لَا يَقْبَلُ أَنْ يُؤَخَّرَ عَنْهُ.
ثُمَّ فَضَّلَ لَيْلَةً وَاحِدَةً مِنْ لَيَالِيهِ عَلَى لَيَالِي أَلْفِ شَهْرٍ، وَ سَمَّاهَا لَيْلَةَ الْقَدْرِ، «تَنْزِلُ الْمَلَائِكَةُ وَ الرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ»، سَلَامٌ
دَائِمٌ الْبَرَكَةِ إِلَى طُلُوعِ الْفَجْرِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ بِمَا أَحْكَمَ مِنْ قَضَائِهِ.

ترجمه انصاریان

دعا به وقت فرا رسیدن ماه رمضان:

سپاس خدا را که ما را راهنما به سپاس خود شد، و شایسته آن نمود، تا از شکرگزاران احسان او گردیم، و به ما بر این کار پاداش
نیکوکاران بخشد

و سپاس خدای را که دینش را به ما عنایت فرمود، و ما را به آئین خود اختصاص داد، و در راههای احسان خود روان ساخت، تا در آنها
به فضل و لطفش به سوی رضوان او حرکت کنیم، چنان حمدی که از ما بپذیرد، و به سبب آن از ما خشنود شود.

و سپاس خدای را که از جمله آن راهها، ماه خود ماه رمضان را قرار داد، ماه روزه، ماه اسلام، ماه طهارت، ماه آزمایش، ماه قیام، ماهی
که قرآن را در آن نازل کرد، برای هدایت مردم، و بودن نشانه‌هایی روشن از هدایت و مشخص شدن حق از باطل،

و بدین جهت برتری آن ماه را بر سایر ماه‌ها بر پایه احترامات فراوان، و فضیلت‌های آشکار روشن نمود، پس آنچه را در زمان‌های دیگر
حلال بود حرام کرد و برای اکرام آن خوراکی‌ها و آشامیدنی‌ها را منع نمود و برای آن زمان معینی قرار داد که حضرتش - جَلَّ وَ عَزَّ - اجازه
نمی‌دهد از آن پیش افتد و نمی‌پذیرد که از آن پس افتد،

سپس یکی از شب‌هایش را بر شب‌های هزار ماه فضیلت و برتری داد، و آن را شب قدر نامید، که در آن شب فرشتگان و روح به فرمان
پروردگارشان برای هر امری نازل می‌گردند، و آن شب سلامتی و برکت پیوسته است تا سپیده‌دم بر هر کس از بندگانش که بخواهد
به جهت قضایش که لازم الاجراء دانسته است.